

Sajenje sadnega drevja

Jesen in zgodnja pomlad je čas za sajenje sadnega drevja in jagodičevja. Sadike brez koreninske grude presajamo, ko niso več olistane ali spomladi preden brstijo. V današnjem času so sadike večinoma gojene v vsebnikih – loncih. Sadike v loncih lahko presajamo tudi olistane.

Celoten članek in video:

<http://zelenisvet.com/sajenje-sadnega-drevja>

Prednost ima jesensko sajenje, ker se rastline do pomladi ukoreninijo in zaživijo nov rastni cikel. Spomladi sajene sadike pa se morajo najprej ukoreniniti, zato nekoliko zamujajo z razvojem, kot tiste sajene jeseni.

Preden se lotimo sajenja naredimo podroben načrt katere sadne vrste želimo gojiti, koliko o njih vemo in kakšno lego imamo. Ne pozabimo, da večina sadnih rastlin potrebuje sončno lego. Toplotno zahtevne vrste, kot so kaki in na mraz bolj odporne sorte fig pa v kontinentalnem delu Slovenije sadimo na del vrta, kjer smatramo, da je nevarnost poškodb od mraza manjša.

Priprava zemlje na sajenje

Tla so življenjski prostor korenin, zato se moramo predvsem **posvetiti pravilni pripravi zemljišča.** V kolikor se odločimo posaditi samo eno drevo se osredotočimo na pripravo zgolj sadilne jame. V kolikor pa želimo večji nasad, sadovnjak ali sadni vrt, pa predhodno naredimo temeljit načrt celostne ureditve nasada in kemijsko analizo zemlje.

V primeru večjega nasada vzorec tal odnesemo v laboratorijsko analizo, da poizvedemo kolikšna je založenost tal z hranili, % organske snovi in pH tal. Reakcija tal – pH vrednost je še posebej pomembna pri sajenju kisloljubnih rastlin. **Z analizo zemlje dobimo občutek pri odmeri gnojil, ki je v praksi velikokrat presežen.**

Pomembno je, da poznamo značilnosti rastišča na katerem se lotimo sajenja drevja. Zemlja, ki je globoka, za vodo prepustna in zračna bo koreninskemu sistemu omogočala dobro razrast. Tudi sposobnost zadrževanja prepotrebne vode je zelo pomembna. Vse sadne vrste več vode potrebujejo v času cvetenja, tvorbe plodičev in kasneje razvoju kakovostnih plodov. Glede na nepredvidljive vremenske razmere jim v tem času tudi omogočimo kapljično namakanje.

Pri izbiri sadik brez koreninske grude, moramo predvsem paziti, da je koreninski sistem gosto obrasel. Pri tistih sadikah, ki so gojene v posodah pa je pomembno, da korenine nekoliko kukajo iz spodnjih odprtih lonca in so tudi ob stenah lonca lepo razraščene.

Sadilna jama

Sadilno jama pripravimo mesec dni preden vanjo posadimo drevo, da se jama prezrači. Ponavadi je obseg jame 40 – 60 cm in globina 40 cm. Pri bujnih podlagah – sejancih je širina tudi do 1 m ali celo nekoliko več.

Pri izkopu jame ločimo polovico zgornje in polovico spodnje plasti. Prvo plast imenujemo živica drugo mrtvica. Mrtvici dodamo hranilen kompost in založno pognojimo z ustreznim odmerkom hranil fosforja in kalija.

V sadilno jama pritrdimo ošiljen in impregniran kostanjev kol. Drevje potrebuje količek vsaj dve leti po sajenju. Tiste sadne vrste, ki so cepljene na šibke podlage pa oporo potrebujejo celotno življenjsko obdobje in se jih največkrat sadi ob žičnato armaturo.

Če nam voluhar pogosto predstavlja težavo, sadike posadimo v žičnato mrežo.

Priprava sadike in sajenje

Sadikam odstranimo poškodovane korenine in sadiko namočimo za nekaj minut v kalež. Kalež je zmes zemlje, hlevskega gnoja ali komposta in preventivni fungicid proti gnitju korenin. Tako omogočimo, da se zemlja bolje oprime korenin, posebno tistih sadik, ki niso gojene v vsebniku.

Sadiko nato postavimo v sadilno jama in pazimo, da je cepljeno mesto 15 – 20 cm od nivoja tal. Žlahtni del sadike – sorta cepljena na podlago se ne sme osamosvojiti in vrasti v zemljo.

Sadike gojene v vsebniku pa niveliramo na globino tal kot znaša višina koreninske grude ali največ 2 cm globlje. Korenine tudi rahlo odvijemo in usmerimo horizontalno, še posebej tiste iz lonca.

Efekt cvetličnega lonca imenujemo pojav, ko se korenine preveč ovijejo okoli koreninske grude in se nikakor nočejo odvijati. Tako drevo se slabo ukoreninja in se lahko celo nagne in kasneje podre. To se velikokrat pojavi pri sadikah, ki so predolgo časa rastle v loncih.

Deblo naj bo od količka oddaljeno do 10 cm in pazimo, da je količek na južni strani. **Zemljo – živico, to je tista** zgornja plast katero smo najprej izkopali stressemo okoli korenin in se prepričamo, da pod koreninami ne nastaja prazen zračni prostor.

Ko smo zasuli območje korenin po površini v obliki kolobarja dodamo še uležan hlevski gnoj ali dober kompost. Hlevskega gnoja nikoli ne trosimo pod korenine in na korenine.

Ko smo sadiko posadili jo z natezljivo vrvico v obliki osmice privežemo na količek in rahlo pohodimo zemljo okoli sadike. Še raje pa uporabimo obilo vode. Voda namreč veliko bolje zagotovi stik korenin z zemljo, kot mehanično teptanje z nogami okoli posajene sadike.

Celoten članek in video:

<http://zelenisvet.com/sajenje-sadnega-drevja>

© Zeleni svet

➔ Delite nasvet tudi z vašimi prijatelji!